

A la Miranda de Can Jorba trobem mitja dotzena de vies de dificultat baixa, encarades cap al sud-est, fet que ens assegura sol i bones temperatures a l'hivern. L'Andreví és una via de tall clàssic oberta pels germans Masó, lògica i amb bona roca. L'equipament, suficient, es pot completar amb algun tascó.

Via: Josep Mª Andreví

• Dificultat: V

• Llargària: 100 metres

• Equipament: Via equipada amb espits i claus

• Material: 8 cintes exprés, vagues per muntar l'última reunió a un arbre i opcionalment joc de tascons

Aproximació:

Des de Can Jorba prenem un corriol amb marques grogues que es dirigeix a la canal del Joc de l'Oca. La via comença a l'esquerra del camí, al costat d'un roc amb un gran forat.

L1(V)

El primer llarg comença a un esperó just al costat d'un roc amb un forat. El primer espit es troba una mica amunt. Un cop hem xapat continuem per l'espero fins un petit replà. A partir d'ara escalem per una fissura, després placa i una altre cop fissura; quan s'acaba la darrera fissura sortim cap a l'esquerra en diagonal fins la reunió. 30 metres.

L2(V)

Sortim per la dreta de la reunió, fent un curt flanqueig. Tot seguit escalem una placa fissurada, que es es va tornant més compacta i un xic més vertical fins la reunió. 30 metres.

L3(V)

La darrera tirada comença tombada, hem d'anar amunt fins a trobar un ressalt més vertical, però ben protegit amb un clau. Un cop superat anem en diagonal a l'esquerra fins arribar a un pi on fem l'última reunió. 40 metres.

Descens:

Un ràpel de 40 metres fins a la r2 i un altre de 50 fins al peu de via.

El que més m'ha agradat:

- · La segona tirada.
- Reunions còmodes i rapelables.

El que no m'ha agradat tant:

- Peu de via ombrívol i fred a l'hivern.
- Algun tram amb roca dubtosa.